

U z n e s e n i e:

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu v I. rade **L. s. r. o., B., K.**, žalobcu v II. rade **Ing. A. J., T., J.**, obidvaja v zastúpení JUDr. P. B., advokátom so sídlom v B., G., proti žalovanému v I. rade **B. P.**, zastúpenému JUDr. J. U., advokátom so sídlom v B., L., žalovanému v II. rade **J., advokátska kancelária v. o. s. B., P.**, žalovanému v III. Rade **A. G. B., SRN**, zastúpeného JUDr. L. L., advokátom so sídlom v B., R., žalovanému v IV. Rade **B. a. s., L., J.**, zastúpenému JUDr. E. K., advokátkou so sídlom v B., P., **o určenie neplatnosti zmlúv o prevode akcií**, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 33 Cb 117/99 – 555 zo dňa 01. marca 2007, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 33 Cb 117/99 – 555 zo dňa 01. marca 2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti zmluvy o odplatnom prevode 89 563 kusov akcií spoločnosti P. a. s. L., emisia SK X., uzavretej medzi žalovaným v IV. rade a žalovaným v I. rade, zmluvy o odplatnom prevode 50 651 kusov akcií spoločnosti P. a. s. L., emisia SK X., uzavretej medzi žalovaným v IV. rade a žalovaným v II. rade, zmluvy o odplatnom prevode 98 164 kusov akcií spoločnosti P. a. s. L., uzavretej medzi žalovaným v IV. rade a žalovaným v III. Rade a zmluvy o odplatnom prevode 50 651 kusov akcií spoločnosti P. a. s. L. uzavretej medzi žalovaným v I. rade a žalovaným v II. rade.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 21. mája 2002 č. k. 33 Cb 117/99 – 316 určil neplatnosť uvedených zmlúv. Rozsudkom

Najvyššieho súdu SR zo dňa 23. januára 2003, vydaným pod. sp. zn. 3 Obo 274/01, 3 Obo 275/02 bol uvedený rozsudok zmenený tak, že žaloba bola zamietnutá. Na dovolanie žalobcov dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s konštatovaním, že žalobcovia preukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3 Obo 133/2005 zo dňa 27. septembra 2006 rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. mája 2002 č. k. 33 Cb 117/99 – 316 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, v ktorom bolo potrebné po posúdení žalovaným v I. rade predložených a vykonaní ďalších dôkazov urobiť záver o platnosti zmlúv o kúpe akcií so zreteľom na ich rozpor so zákonom a dobrými mravmi.

Súd v novom konaní zistil, že všetci účastníci konania sú alebo boli majiteľmi akcií obchodnej spoločnosti P. a. s. L.. Žalovaný v IV. rade previedol na žalovaného v I. rade dňa 28. júla 1999 26,46% akcií, na žalovaného v III. rade 29% akcií, dňa 28. júla 1999 na žalovaného v II. rade 14,96% akcií a následne dňa 09. augusta 1999 previedli žalovaný v III. rade a dňa 20. augusta 1999 žalovaný v II. rade tieto akcie na žalovaného v I. rade, pričom kúpna cena všetkých akcií bola 1. 150,- Sk za akciu.

Žalovaný v IV. rade nadobudol v roku 1995 akcie spoločnosti P. a. s. L. od F. SR. Žalovaní akcie kúpili za kúpnu cenu 1 150 Sk/1 akcia. Dňa 28. júla 1999 na základe prevodu sa stal konečným majiteľom akcií žalovaný v I. rade, ktorý nadobudol 72,96%-ný podiel na základnom imaní spoločnosti P. a. s. L. Z toho vyplýva, že žiaden z nadobúdateľov akcií nezískal týmito prevodmi viac ako 30% akcií spoločnosti P. a. s. L. Následne žalovaný v I. rade vyhlásil verejný prísľub podľa § 79a ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb., ktorý bol platný v čase od 30. júla 1999 do 30. augusta 1999, v čase platnosti tohto verejného prísľubu previedli žalovaný v III. rade dňa 09. augusta 1999 a žalovaný v II. rade dňa 20. augusta 1999 svoje akcie spoločnosti P. a. s. L. na žalovaného v I. rade.

Prevodom 89 563 ks akcií emitenta P. a. s. L. nadobudol žalovaný v I. rade s 8 600 akciami, ktorým majiteľom už bol, podiel približne 29% tohto emitenta. Uvedenými prevodmi žiaden zo žalovaných nezískal viac ako 30% akcií emitenta, preto tieto prevody nebolo potrebné realizovať na základe verejného prísľubu.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvého stupňa k záveru, že žaloba nie je opodstatnená, pretože prevody akcií spoločnosti P. a. s. L. na základe zmlúv o kúpe akcií, uzavretých medzi žalovaným v IV. rade, žalovaným v I., II. a III. rade nebolo potrebné realizovať na základe verejného prísľubu, pretože žalovaný v I. rade bol majiteľom 26,46%-ného podielu emitenta, žalovaný v II. rade bol majiteľom 14,96%-ného podielu emitenta a žalovaný v III. rade bol majiteľom 29%-ného podielu emitenta.

Žalovaný v I. rade preukázal zmluvou o zabezpečení nadobudnutia verejne obchodovateľných akcií na základe verejného prísľubu, prostredníctvom trhu R. - S. Slovakia zo dňa 29. júla 1990, ktorú podľa § 79a zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov uzavrel žalovaný v I. rade, splnenie povinností podľa § 79a uvedeného zákona. Podľa tejto zmluvy žalovaný v I. rade ponúkol odkúpenie verejne obchodovateľných akcií emitenta P. a. s. L. ISIN SK X.

Vyhlasenie verejného prísľubu, uverejnené dňa 30. júla 1999 v Hospodárskom denníku preukázal žalovaný v I. rade taktiež záverečnou správou o realizácii verejného prísľubu nadobudnutia týchto akcií.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel súd k záveru, že zmluvy o kúpe akcií nie sú v rozpore s Obchodným zákonníkom a so zákonom o cenných papieroch a ani v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie.

Namietali, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci / § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O. s. p. /.

Rozhodnutie považujú tiež za zmätočné, pretože sa v rozpore s obsahom spisu v ňom nesprávne uvádzajú údaje, týkajúce sa dátumov uzavretia zmlúv ako aj počtu prevádzaných akcií.

Tvrdenie súdu prvého stupňa, podľa ktorého žalovaní v I., II. a III. rade neboli povinní nadobúdať akcie P. a. s. L. na základe verejného prísľubu, keďže žalovaný v I. rade nadobúdala 26,46%, žalovaný v II. rade 14,96% a žalovaný v III. rade 29%, teda žiaden z nich nenadobudol viac ako 30%, by platilo len v tom prípade, ak by žalovaní nadobúdali akcie samostatne, t. j. vo vlastnom mene a na svoj účet. Tvrdenie súdu prvého stupňa však nie je aplikovateľné, keďže žalovaní v I., II. a III. rade, konajúci v zhode, nadobudli predmetné akcie za účelom naplnenia spoločného cieľa predstavenstva žalovaného v IV. rade, t. j. previesť všetky akcie žalovaného v IV. rade v spoločnosti P. a. s. L. následne na žalovaného v I. rade.

Žalovaný v IV. rade a žalovaný v I. rade, ktorí konali v zhode, však v snahe obísť ustanovenie § 79a zákona o cenných papieroch zastretými právnymi úkonmi previedli akcie P. a. s. za účasti dvoch ďalších subjektov / žalovaného v II. a III. rade / v dvoch krokoch tak, aby žalovaný v IV. rade nadobudol viac ako 30% týchto akcií.

Súd prvého stupňa sa uvedeným porušením a obchádzaním zákona vôbec nezaoberal a napadnuté zmluvy hodnotil len separátne, pričom ich opomenul hodnotiť vo vzájomnej súvislosti. Hodnotením všetkých napadnutých zmlúv vo vzájomnej súvislosti by musel dospieť k záveru, že došlo k naplneniu konania v zhode v zmysle ustanovenia § 66b Obchodného zákonníka, keďže išlo o konanie, smerujúce dosiahnutie rovnakého cieľa – nadobudnutie akcií P. a. s. L. žalovaným v I. rade a zároveň k obídeniu ustanovenia § 79a ods. 2 zákona o cenných papieroch, keďže žalovaný I. – III. nadobudli spoločne od žalovaného IV. 71,42%-ný podiel na základnom imaní spoločnosti P. a. s. L.

Zámer naplniť tento cieľ preukazujú aj následné prevody uskutočnené dňa 09. augusta 1999 medzi žalovaným v III. rade a žalovaným v I. rade, keď obidvaja žalovaní previedli svoje akcie na žalovaného v I. rade za tú istú kúpnu cenu, za akú akcie nadobudli, t. j. 1. 150,- Sk za akciu. To, že žalovaný v I. rade vyhlásil dňa 29. júla 1999 verejný prísľub / platný v dňoch od 30. júla 1999 do 30. augusta 1999 / nič nemení na skutočnosti, že tri prevody, uskutočnené pred dátumom jeho zverejnenia boli obídením ustanovenia § 79a ods. 2 zákona o cenných papieroch, nakoľko v čase realizácie týchto prevodov verejný prísľub nebol ešte vyhlásený, pričom boli naplnené skutkové znaky konania v zhode v zmysle ustanovenia § 66b Obchodného zákonníka a preto sú tieto prevody absolútne neplatné. Vzhľadom na to, že žalovaný v II. rade a žalovaný v III. rade nadobudli akcie na základe neplatných právnych úkonov od žalovaného v IV. rade, nemožno považovať za platné ani

následné prevody zo dňa 09. augusta 1999 a 20. augusta 1999, a to ani napriek tomu, že boli vykonané na základe verejného prísľubu.

Súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal s tvrdeniami žalobcov, uvedenými v žalobe, v zmysle ktorých je konanie žalovaných v zhode naplnené podľa ustanovenia § 66b Obchodného zákonníka konaním medzi právnickou osobou / žalovaným v IV. rade a jej spoločníkom / žalovaným v I. rade /, ktorí sa dohodli na konaní k dosiahnutiu rovnakého cieľa – predaj akcií P. a. s. L. žalovanému v I. rade, ďalej konaním štatutárneho orgánu – predstavenstva žalovaného v IV. rade a akcionára, t. j. žalovaného v I. rade, keďže svojim konaním, ktorým sa obchádza zákon a po dohode s tretími osobami sledovali rovnaký cieľ - predat' akcie žalovanému v I. rade, ako aj konaním v zmysle § 66a ods. 1 Obchodného zákonníka medzi ovládajúcou a ovládanou osobou, keďže žalovaný v I. rade ako majoritný akcionár žalovaného v IV. rade bol v čase prevodu ovládajúcou osobou žalovaného v IV. rade, ktorý sa dostal do pozície ovládanej osoby.

Nesprávne je aj tvrdenie súdu prvého stupňa, podľa ktorého zmluvy nie sú v rozpore s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Predmetné právne úkony sú neplatné aj preto, lebo odporujú dobrým mravom, keďže porušujú všeobecne a spoločensky uznávané zásady konania v právnom styku. Rozpor s dobrými mravmi je evidentný z konania žalovaného v IV. rade ktorý ovplyvňovaním svojich akcionárov, ktorí boli zároveň pracovníkmi P. a. s. L. docielili, že predali akcie žalovaného v IV. rade žalovanému v I. rade, ktorý sa tak stal majoritným akcionárom žalovaného v IV. rade. Súd prvého stupňa sa jednotlivými skutočnosťami, v ktorých žalobcovia vidia porušenie dobrých mravov ako aj obchádzanie zákona vôbec nezaoberal a uspokojil sa so separátnym posúdením napadnutých zmlúv a v dôsledku toho konštatoval ich súlad so zákonom.

Navrhujú, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určí neplatnosť predmetných právnych úkonov.

Žalovaný v I. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že nepresnosti, obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozhodnutia je možné odstrániť postupom podľa § 164 O. s. p. Poukazuje na skutočnosť, že pri prevodoch akcií, ktorými žalovaný v I. rade nadobudol 26,46% podielu na základnom imaní emitenta, žalovaný v II. rade 14,96% podielu na základnom imaní emitenta a žalovaný v III. rade 29% podielu na základnom imaní emitenta neboli splnené podmienky, uvedené v § 79a ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb.,

na základe ktorých by bolo potrebné realizovať prevody formou verejného prísľubu. V týchto prevodoch konal každý zo žalovaných vo vlastnom mene a na vlastný účet a každý zo žalovaných týmito dvojstrannými právnymi úkonmi nadobúdala akcie do svojho vlastného majetku, teda nie do majetku inej osoby. Prostredníctvom týchto prevodov žiadny zo žalovaných nenadobudol do svojho vlastného majetku viac ako 30% akcií emitenta. Prevody preto nebolo potrebné realizovať formou verejného prísľubu.

Z doterajšieho konania vyplýva, že prevody, uskutočnené medzi žalovanými boli v súlade s právnymi predpismi a preto tvrdenie žalobcov o ich rozpore s dobrými mravmi je nepodložené, účelové a neopodstatnené.

Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Žalovaný v II. a žalovaný v IV. rade vo vyjadrení k odvolaniu považujú rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne. Podľa ich názoru dospel súd k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Ďalej poukazujú na rozsah prevádzaných akcií, ktorý nevyžadoval realizáciu prevodov na základe verejného prísľubu. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno svojho tvrdenia, podľa ktorého žalovaní v I., II. a III. rade nenadobudli predmetné akcie samostatne, t. j. vo vlastnom mene a na vlastný účet, ale tieto nadobudli konaním v zhode, v dôsledku čoho boli povinní vyhlásiť verejný prísľub a keďže tak neurobili, sú tieto prevody akcií absolútne neplatné.

Navrhujú, aby odvolací súd nepadnuté rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné.

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali podľa § 80 písm. c/ O. s. p. určenia neplatnosti zmlúv o odplatnom prevode akcií spoločnosti P. a. s. L., uzavretých medzi žalovaným v IV. rade a žalovaným v I. rade, žalovaným v IV. rade a žalovaným v II. rade, žalovaným v IV. rade a žalovaným v III. rade, ako aj žalovaným v IV. rade a žalovaným v III. rade. Existenciu naliehavého právneho záujmu ako základného predpokladu úspešnosti určovacej žaloby konštatoval súd prvého stupňa v súlade so závermi dovolacieho rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, vydaného pod. sp. zn. Obdo V 43/2003 zo dňa 27. apríla 2005, podľa ktorého aj keď žalobcovia nie sú

účastníkmi sporných právnych vzťahov, žalobcovi v I. rade ako akcionárovi spoločnosti P. a. s. L. žalobcovi v II. rade ako akcionárovi žalovaného v IV. rade nemožno uprieť neliehavý právny záujem na určení platnosti, resp., neplatnosti úkonov, týkajúcich sa dispozície s majetkom spoločnosti, keďže tieto úkony majú vplyv na majetkový vklad do spoločnosti a s tým spojené očakávanie zhodnotenia v podobe dividend a rastu ceny akcií na trhu.

Odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bol vydaný po zrušení predchádzajúceho rozhodnutia v predmetnej veci uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Obo 133/2005-519 zo dňa 27. septembra 2006. Podľa uvedeného rozhodnutia bolo úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní po posúdení žalovaným v I. rade predložených a vykonaní prípadne ďalších dôkazov, urobiť záver o platnosti zmlúv o kúpe akcií so zreteľom na ich rozpor so zákonom a dobrými mravmi.

Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že prevody akcií eminenta P. a. s. L., ktorými žalovaný v I. rade nadobudol 26,46% podielu na základnom imaní emitenta žalovaný v II. rade 14,96% podielu na základnom imaní emitenta a žalovaný v III. rade 29% podielu na základnom imaní emitenta, nebolo potrebné realizovať formou verejného prísľubu. Nezaujal však žiadne stanovisko k námietke žalobcov, podľa ktorej zo strany žalovaných išlo o konanie, smerujúce k dosiahnutiu rovnakého cieľa, teda o konanie v zhode v zmysle § 66b Obchodného zákonníka. V nadväznosti na výsledok dokazovania o tejto skutočnosti bolo potrebné posúdiť aj ďalšie námietky žalobcov, podľa ktorých predmetné zmluvy obchádzajú zákon a sú v rozpore s dobrými mravmi, čo by zakladalo ich neplatnosť v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. súd v odôvodnení rozsudku uvedie podstatný obsah prednesov, stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti má za preukázané a ktoré nie, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil.

V danom prípade sa súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia obmedzil iba na konštatovanie platnosti zmlúv z hľadiska rozsahu prevádzaných akcií vo vzťahu k podmienkam, stanoveným v § 79a ods. 2 zákona č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov bez toho, aby zaujal stanovisko ku skutočnostiam, z ktorých žalobcovia vyvodzovali neplatnosť napadnutých zmlúv. Takéto odôvodnenie rozhodnutia neumožňuje účastníkom konania posúdiť postup súdu a je nepreskúmateľné. V konaní preto došlo aj k odňatiu možnosti konať pred súdom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci / § 224 ods. 3 O. s. p. / .

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. marca 2009

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: L.